

PĚKNÁ VYHLÍDKA

6/2020

MĚSÍČNÍK SBORU ADVENTISTŮ 7. DNE V SOKOLOVĚ, KRASLICKÉ 494

Pavel Šimek: Chci být užitečný

Pavel Šimek je muž, který je jak díky své profesi faráře, tak i horníka zvyklý nahlížet na dění hluboko uvnitř. Od 1. srpna 2020 bude kazatelem

v Karlovarském kraji včetně našeho sboru v Sokolově. Vy-

střídá po sedmi letech Martina Lindtnera. Pavlovi je 66 let, s manželkou Evou vychovali tři dnes již dospělé děti – Evu, Pavla a Nicolou. Radují se z rodin svých dětí, mají již pět vnoučat – Sáru, Haničku, Katie, Jamieho a Filípka. Kazatelem je od roku 1986, vystudoval teologický seminář a dva a půl roku pobýval s rodinou v Anglii, kde studoval na Newbold College magisterský obor Pastorační teologie. Služba duchovního na Sokolovsku a

součástí mého života. Narodil jsem se v Olomouci, žákovská léta jsem prožil v Šumperku, mládí v Ostravě. I když mi ve škole říkali, že Bůh není a že jsme vznikli z opice, přestože se mi posmívali nejen spolu-

Karlovarsku je zřejmě Pavlovou poslední oblastí, kde bude aktivně pracovat před odchodem do důchodu. Pavel přichází do Karlovarského kraje z Prahy, kde se věnuje již 11 let lidem v adventistickém sboru Bethany v Michli, který založil, a jeho okolí.

Jsi z věřící rodiny?

Ano, vyrůstal jsem ve věřící rodině a od malička jsem slyšel biblické příběhy a byl veden ke znalosti Bible. Víra v Boha byla přirozená

žáci, ale dokonce i někteří učitelé, nikdy jsem o existenci Boha nepochyboval. Když mi bylo asi 16 let, rozhodl jsem se pro křest ponořením a stal jsem se členem církve adventistů. Musím přiznat, že to bylo rozhodnutí spíše racionální, naučené, chyběl mi prožitek s Bohem, duchovnost i touha po Bohu. Mnohé věci jsem zachovával spíše automaticky, a že musím, dokonce jsem se řídil myšlenkou, to ještě mohu, to ještě není hřích, a

tím jsem si hranice posouval dál od Boha.

Tátu již nemám, ale byl mi velkým příkladem a těším se na něj v Božím království. Maminka, které je 87 let, je stále při síle tělesné, duševní a duchovní. Je velkou modlitebnicí a vděčím jí za lásku a obětavost k nám šesti dětem.

Kdy se tvůj vztah k Bohu změnil?

V devatenácti letech jsem potkal dívku, která se mi líbila. Nebyla z naší církve, byla katolička. Věděla, že jsem věřící, K mému překvapení po našem prvním rande mne vyzvala, jestli bych se nepomodil a nepoděkoval Bohu za milé setkání. Tak to žádná dívka ze sboru před ní mne o modlitbu nepožádala.

Dokonce,

abych se modlil po rande, mi připadalo zvláštní. Protože se mi ale líbila a chtěl jsem na ni zapůsobit, pomodlil jsem se. Pak jsem stále o tom přemýšlel, dokonce jsem se trochu bál, jestli není fanatička.

Musel jsem na ni stále myslet a těšil jsem se na další rande. Znovu jsme spolu strávili nádherný čas, a když jsme se měli loučit, ona mi říká: „Víš, přemýšlela jsem a modlila se.

Já vůbec neznám Bibli, nikdy jsem ji nečetla, ty ji znáš. Nemohli bychom, když jsme spolu, určitý čas

společně číst Bibli a ty bys mi ji vysvětloval?“ To už bylo na mne moc. Měl jsem zájem dělat s ní cokoliv jiného, ale číst Bibli? Ale protože se mi líbila, znovu jsem pokrytecky řekl, že jo, že

by to bylo fajn. A tak každý týden, když jsme se setkali, jsme na začátku spolu četli Bibli a já vysvětloval, dokonce jsem se doma připravoval. A když se modlila, její obličej zářil a já v ní viděl anděla. Měla neuvěřitelnou duchovnost, přestože Bibli neznala, já měl poznání Bible, ale chyběla mi duchovnost.

Po nějaké době se stalo, že jsem se těšil, že spolu

budeme zase číst. Už ne, abych se jí zalíbil, ale protože jsem toužil po Bohu a víru jsem začal přijímat také srdcem.

Tato dívka se stala moji milovanou manželkou. Mohu říci, že i dnes je duchovnější a větší modlitebnice než já a je mi neuvěřitelnou podporou v mé víře i službě.

Bohu jsem nesmírně vděčný, že všichni z naší rodiny přijali Pána Ježíše a žijí

aktivním křesťanským životem.

Kam jsi chodil do školy?

Vystudoval jsem gymnázium a po maturitě jsem dostal od místní organizace KSČ zákaz studia na vysoké škole. Důvodem bylo, že nesdílím „vědecký světový názor“. Abych nemusel dva roky na vojenskou službu, kde hrozilo dokonce vězení za praktikování víry, upsal jsem

se na deset let práce v podzemí v Ostravsko-karvinských dolech na dole Paskov. Nakonec jsem zde fáral dvanáct let. Za tato léta jsem Bohu vděčný, protože to byla moje universita života. Tam, 800 m v

podzemí, v prachu, při tvrdé práci jsem se mohl setkávat s různými charaktery lidí. S lidmi nevzdělanými, jednoduššími, ale také vysoce vzdělanými, ale politicky nevhovujícími, bezvěrci a rouhači, ale také s věřícími, pracovitými, línými, zásadovými

i závislími.... Když jsme po šichtě fářali nahoru, špína černého prachu na kůži zakryla veškeré rozdíly, všichni jsme si byli rovni a naží ve společné sprše jsme myli záda jeden druhému.

Během této doby jsem mohl absolvovat pomaturitní studium důlní měřičství a geologii. Znovu mi KSČ zakázala tentokrát přesun do technického stavu, a tak jsem práci geologa vykonával ve stavu dělnic-

kém.

I v této době však Bůh projevoval svou moc. Po dlouhých létech zákazu církev mohla znovu otevřít studium na semináři, kam jsem se přihlásil. Spíše než povolené komunistickou stranou, bylo teologické studium trpěné. Muselo být v ústraní a jen pro omezený počet studentů. Nesmělo se o tom moc mluvit.

Kdy jsi nastoupil do církve jako kazatel?

Církvi jsem byl osloven hned po ukončení stu-

dia na teologickém semináři. Nejdříve jsem z určitých důvodů odmítl. Po roce přišla znovu výzva a já si připravoval další argumenty, proč ještě nemohu. Bůh pro mou neochotu nezlomil nade mnou hůl, ale přemohl mne svou láskou a dal mi sílu jít do jeho služby. Dnes to vnímám jako jedno z nejdůležitějších a nejkrásnějších rozhodnutí.

Po semináři jsem nastoupil jako pastor do Zábřehu na Moravě a Úsově v roce 1986. Dostal jsem státní souhlas a musel jsem se pravidelně hlásit u církevního tajemníka. Jaká úleva nastala v roce 89 a jakou neskutečnou změnu přinesla náboženská svoboda do naší práce a postavila nás duchovní do nových rolí a možností! Ne všechny jsem dokázal využít, ne všechno jsem dobře zvládl, ale i v této době jsem mohl poznat milost Pána Boha v mém životě.

Duchovenskou práci jsi po pěti letech přerušil a odjel s rodinou do Anglie. Proč?

Měli jsme doma manželskou krizi. Já jsem se věnoval plně lidem ze sboru a manželka byla většinu času sama. Nepřestali jsme se mít rádi, ale manželka nemohla vydržet, že jsem pro

druhé přeoctný, že se mi líbí, jak jsem obdivovaný, ale doma základní povinnosti zanedbávám. Jednou jsem jí natrhal kopretiny a řekl jsem jí, že je pro mě důležitější než moje zadostiučinění i v té práci. Chtěl jsem pro ni s kazatelováním skončit, ale manželka

ka. Stal jsem se znovu kazatelem, tentokrát v Břeclavi a Hodoníně a také na částečný úvazek kaplanem ve věznici Břeclav a později Brno - Bohunice.

Po pěti letech práce na Břeclavsku jsme se stěhovali do Brna, do sboru, který měl 340 členů.

nechtěla, abych skončil. Domluvili jsme se, že si vezmu neplacené volno, a později jsme si řekli, že pojedeme do Anglie. Chtěl jsem se tam také vzdělávat v teologii na univerzitě Newbold College. Bylo to pro naši rodinu velmi náročné období. Bez znalosti jazyka, bez sponzorů, bez známostí bylo nemožné se uživit a zaplatit mé studium. Nedali bychom to bez velké Boží pomoci a požehnání. Prožili jsme zázračné události. Zvládli jsme základy angličtiny a skutečně jsem začal studovat MA Pastoral Theology. Po dvou a půl letech jsme se vrátili, už ne do Československa, ale jen do Čes-

Po dalších pěti letech jsem byl zvolen na pět let do administrativy církve a stal jsem se předsedou Československé unie církve adventistů a stěhovali jsme se do Prahy. Byla to zajímavá práce, zastupovat církev před státem, jednat s ostatními církevními představiteli a navštěvovat celosvětová grémia a výbory.

Vzpomeneš na nějaký mimořádný zážitek z této doby?

Zajímavá cesta byla do Afghánistánu vládním speciálem, kdy společně s kardinálem Dukou jsme mohli povzbudit

vojáky 4. kontingentu Armády ČR a mít bohoslužbu i pro další, především americké vojáky. Při udílení vyznamenání Záslužného kříže ministryně obrany na pražských Hradčanech jsem se nemohl vyhnout vzpomínkám na dobu, kdy někteří věřící vojáci nesměli mít ani Bibli na pokoji, byli za svou víru šikanováni i zavíráni a já, který se „statečně“ vyhnul vojenské službě, nakonec získám vyznamenání za duchovní službu vojákům. Jsem vděčný Bohu, že nám dal šanci žít ve svobodě.

Byla to také doba, kdy se jednalo o zákoně o majetkovém vyrovnání s církvemi. Ne všechna jednání jako křesťané

j jsme zvládli v křesťanském duchu. Proto si tolik vážím Božího odpuštění a jeho milosti.

Jak hodnotíš léta prožitá v Praze jako pastor sboru Bethany?

V roce 2009 jsem dostal k dispozici novou, krásnou, ale prázdnou modlitebnu, vybudovanou v multifunkčním areálu BB Centra v Praze. Mým úkolem bylo založit zde nové křesťanské společenství. Těchto jedenáct let považuji za nejužitečnější léta mé služby Bohu. Dnes se zde schází více jak sto aktivních nových křesťanů a já jsem měl možnost provázat je při studiu Bible a prožívat s nimi přijetí Pána Ježíše. Mohl jsem

vidět zázraky Boží proměny a s těmito lidmi zakoušet nádherné vzťahy křesťanské lásky.

Nyní mě s Boží milostí Bůh povolává do služby duchovního na Sokolovsko. Téměř nikoho tam neznám a nikdo nezná mne. Je to velká příležitost k vzájemnému poznání bez předsudků. Mám za to, že je to moje poslední oblast, kde budu moci pracovat. A přeji si, ať se naplní ono: „To nejlepší nakonec“. Nejlepší nemyslím v tom smyslu, že bych chtěl pro sebe pohodlí, úspěch a pohodu, ale rád bych byl užitečný, prospěšný a s Božím požehnáním získával lidi pro Boží království.

Pavle, jak jsi připraven

na sokolovské romské bohoslužby?

Bohoslužba není o lidech, ale o Bohu. Přicházíme do Boží přítomnosti a nesloužíme my Bohu, ale Bůh slouží nám. Každého člověka Bůh miluje. Bůh rozumí našim rozdílnostem a přistupuje k nám podle našeho vnímání. Jestli Romové mají více prožitku a temperamentu, těším se, že budu moci vnímat spolu s nimi Boha více emocionálně a zážitkově. Určitě to obohací moji duchovnost. V Anglii jsme často navštěvovali černošské sbory, právě pro jejich spontánnost a emoce. S Romy jsem bydlel jako kluk v jednom domě, měl jsem je za spolužáky, pracoval jsem s nimi na šachtě, navštěvoval jsem je i ve vězení. Snad mne tedy přijmou mezi

sebe.

Máš nějaké koníčky?

Včelařím společně se synem a baví mne to. Mám rád moře a hory. Mám rád dobré jídlo, rád griluji. Jsem slávista a chodím na stadion fandit. Miluji rodinu a trávit čas s nimi a vnoučaty mi dělá krásně. Rád čtu Bibli a je pro mne velkým dobrodružstvím v ní objevovat místa, která mne zaujmou a nově osloví jako nikdy jindy. Vždy jsem překvapen Boží láskou a Jeho milostí.

Každý člověk, který žije s Bohem, má nějaké nosné téma, kterým se zabývá. Co myslíš, že je to u tebe? Co je pro tebe nejdůležitější?

Ježíš zachrání i toho nejslabšího, nejhříšnějšího člověka, pokud o to člo-

věk stojí a přijde k Ježíši. To mi přijde nejdůležitější. Všechna náboženství mají ve věrouce dobré skutky, odčinění těch špatných, prostě si něco dobrého musí člověk zasloužit, jen Ježíš nabízí záchranu zadarmo jako dar. Jediný důvod, proč Bůh se stal člověkem a přišel na tento svět, byla jeho láska a touha zachránit pro nebeské království co nejvíce lidí. Kdyby mne Ježíš nezachránil, nikdy bych se do Božího království nedostal, a to chci stále říkat lidem.

Pavle, moc se na tebe těšíme. Přála bych si, aby v našem sboru a jeho okolí Bůh tvým prostřednictvím působil svým milosrdenstvím a laskavým, vlídným duchem.

HANA KÁBRTOVÁ

„Proto vám pravím, že každý hřích i rouhání bude lidem odpuštěno, ale rouhání proti Duchu svatému nebude odpuštěno.“ Matouš 12, 31

Co znamená rouhání či hřích proti Duchu svatému?

V Žalmu 86,5 se zpívá: neboť ty jsi, Panovníku, dobrý a nabízíš odpuštění ke všem, kdo tě volají, jsi nejvyšš milosrdný.“

Naprostou úžasnou zpráva! Neexistuje žádný vnější skutek, který by nemohl Bůh odpustit. Hřích proti Duchu svatému není žádný vnější čin, skutek. Kdo toto tvrdí, tak znevažuje Boží lásku. Kdo říká druhým – tohle ti Bůh neodpustí, tak lže. Bůh odpustí každému člověku každý jeho skutek, pokud o odpuštění ten člověk stojí.

Úkolem Ducha svatého je působit na lidské srdce, aby činil pokání, aby věci, které činil bez Boha z rozličných důvodů – ze vzteku, nenávisti, nebo z touhy být úspěšný, obdivovaný či milovaný, litoval a toužil po odpuštění.

Co je tedy hřích proti Duchu svatému? Člověk hřeší proti Duchu svatému, když odmítá odpuštění, když nemá o odpuštění zájem, když o odpuštění nestojí. Člověk hřeší proti Duchu

svatému, když trvale odmítá Boží milost, nabídku odpuštění. Hřích nemění Boha, hřích mění mě. Bůh nikdy nepouští člověka, člověk ale opouští Boha.

Někdo Boží milost, odpuštění přijmout nechce, protože si myslí, že je příliš špatný, někdo je přijmout nechce, protože si myslí, že je příliš dobrý a milost nepotřebuje.

Hřích a Duch

Myslíte si, že jste někdy zklamali Boha? Nebojte, nezklamali. Bůh od nás nic světoborného neočekává, on nás zná a má nás rád takové, jací jsme. Pokud si myslíme, že jsme někdy Boha zklamali, pak si Boha představujeme špatně. Bůh nemá od nás žádná nerealistická očekávání, on si o nás nedělá žádné iluze. Když nás zklame náš přítel, naše dítě, tak to proto, že jsme od něho očekávali více. Bůh nás miluje takové, jací jsme. Jeden teolog říká: Blaze těm, kteří nic neočekávají, neboť nebudou zklamáni. Bůh z nás není zklamaný. Bůh nás zná.

A protože Bůh každého

člověka miluje tou největší láskou, nevzdává to s námi. Je neodbytný a neúnavný milenec. Nikdo tak rád neodpouští, jako právě Bůh.

Lidé se někdy bojí, že hřeší proti Duchu svatému a nevědí o tom. To není možné. Není možné hřešit proti Duchu svatému a nevědět o tom. Hřích proti Duchu svatému není neúmyslné nebo nevědomé konání.

Hřích proti Duchu svatému je vnitřní stav, vnitřní vzpoura člověka vůči Bohu. Jedná se o dlouhodobý proces postupného zavrhování Boha, dlouhotrvající období, kdy člověk odmítá Boží milost, Boží odpuštění. Oddaluje se Bohu, odchází od něj dál a dál.

Je to stejné jako s přijetím Boha. Člověk nepřijme Boha jedním aktem, jedním prohlášením. Na tomto a tomto shromáždění jsem přijal Boha.... I přijímání Boha do svého života je dlouhodobý proces, postupné přibližování se Bohu. Každý z nás Boha přijímá různě rychle, svým individuálním tempem. Každý člověk je jiný, má jinou povahu, jinou minulost.

V Bibli se setkáváme s tím, že se tam hovoří o tom, že přijde doba konce milosti. Co je to za dobu?

AKCE V ČERVNU

Pokud není uvedeno jinak, konají se akce v modlitebně sboru v Sokolově na Šenvertu, Kraslické ulici 494/14.

SOBOTA 6.6. 9:30 Bohoslužba s Pavlem Hološem, 14:00 Romská bohoslužba vedená Lubošem Olahem se společným rozjímáním nad Biblí na téma Bible jako kniha dějin a s kázáním Tomáše Kábrta

NEDĚLE 7.6. 16:00 Misijní romská bohoslužba v Domě kultury Horní Slavkov

STŘEDA 10.6. 19:00 Vernisáž dětských výtvarných prací za účasti děl dětí z našeho sboru v Praze, chrámu Pražského Jezulátka pod Petřínem

PÁTEK 12.6. 18:00 Beseda k filmu Ester - podle fascinujícího příběhu ze stejnojmenné knihy Bible

SOBOTA 13.6. 9:30 Společná bohoslužba v K. Varech na Plzeňské 49 s rozjímáním na téma Bible a prorocství s Davidem Čančíkem a uvedením nového kazatele sboru Pavla Šimka

NEDĚLE 14. - PONDĚLÍ 15.6. Výprava s dětmi na výstavu výtvarných prací

za jejich účasti v Praze, chrámu Pražského Jezulátka a do ZOO Praha

PÁTEK 19.6. 18:00 Labyrint světa - divadelní představení na motivy J. A. Komenského v podání Divadla Víti Marčíka, vstupné dobrovolné

SOBOTA 20.6. 9:30 Společná bohoslužba s rozjímáním nad Biblí na téma Jak přistupovat k obtížným textům a Večeří Páně s M. Lindtnerem

NEDĚLE 21.6. 16:00 Misijní romská bohoslužba v Domě kultury Horní Slavkov

SOBOTA 27.6. 9:30 Bohoslužba s T. Kábrtem, 14:00 Romská bohoslužba vedená Lubošem Olahem se společným rozjímáním nad Biblí na téma Život podle Božího slova a s kázáním L. Olaha

NEDĚLE 28.6. 9:00 Stavba tábora Hadovka u Konstantinových Lázní, 14:00 Misijní romská bohoslužba v Ostrově nad Ohří

Více na sokolov.casd.cz

Hřích...

Bůh ztratí trpělivost? Kdepak! Boží milost je nekonečná. Doba milosti skončí ve chvíli, kdy o ni nikdo nebude stát, kdy ji nikdo nebude hledat, kdy po ní nikdo nebude toužit.

Dokud se člověk trápí tím, zda spáchal či nespáchal hřích proti Duchu svatému, je to ten největší důkaz, že tento hřích nespáchal. Dokud se člověk Boží milostí a odpuštěním zabývá,

nezpáchá žádný hřích proti Duchu svatému.

O žádném člověku není možné říci, že spáchal hřích proti Duchu svatému, že mu Bůh něco neodpustí. Dokud člověk dýchá, vždycky má naději přijmout Boží odpuštění, přijmout Boží milost.

Nebojte se, jsme v rukou všemocného Boha, jsme v dobrých rukou našeho Pána. Amen

HANA KÁBRTOVÁ